

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for asyl til udlændinge, der er dødsdømt for terrorvirksomhed.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 24/10 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det forhold, at en asylansøger ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf for en borgerlig, eller måske skulle jeg sige personlig forbrydelse, vil ikke i sig selv berettigede den pågældende til asyl. Det afgørende er, om dødsstraffen er udtryk for en asylbegrundende forfølgelse af den pågældende. Dog følger det af udlændingelovens § 10, at der ikke kan ske udlevering, hvis en dødsstraf vil blive fuldbyrdet. Det vil sige, at der altså allerede i dag efter udlændingeloven er mulighed for at afslå en udlændings ansøgning om opholdstilladelse med den begrundelse, at den pågældende i udlandet er dømt for alvorlig kriminalitet.

Jeg skal blot sige, at regeringen kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Det er tydeligt, at både populismen og forenklingen har haft godt fat i Fremskridtspartiet, da de producerede den stribe af forslag, vi har til behandling her i dag. Stop for asyl til udlændinge og tilbagekaldelse af opholdstilladelse til dem, der har den, hvis de er dødsdømt for terrorvirksomhed – det er, hvad de nu foreslår med beslutningsforslag nr. B 29.

Men de forbigår, at de danske regler som udgangspunkt ikke giver opholdstilladelse til mennesker, der i udlandet er dømt for kriminalitet, der ville føre til udvisning, hvis dommen var faldet her i landet. Det er den ene side af det.

Den anden er, at der i forslaget overhovedet ikke er nogen overvejelser om, hvorvidt Danmark, som selv har afskaffet enhver form for dødsstraf, skal udlevere mennesker, der har en sådan straf hængende over hovedet. Der er overhovedet ingen overvejelser om, hvorledes man definerer terrorvirksomhed. Det siges i bemærkningerne:

»Det er en helt uholdbar situation, hvis der blandt terrorister overalt i verden breder sig den opfattelse, at man kan beskytte sig mod andre landes lovlige myndigheder ved at opnå politisk asyl i Danmark, hvis man er forfulgt af myndighederne i sit hjemland. En sådan politik kan også give os problemer i forhold til andre landes myndigheder, der naturligvis har krav på at få de pågældende udleveret.«

Hvis Fremskridtspartiet virkelig mener, hvad de har skrevet her, så er det den hidtil klareste udmelding fra dem om, at de ønsker hele flygtningebegrebet ophævet. Et land som eksempelvis Sudan, der begår den ene grove overtrædelse af menneskerettighederne efter den anden, skal blot i en mere eller mindre skinproces dømme en politisk modstander for terrorvirksomhed, og så vil Danmark naturligvis sende den pågældende retur, også til en dødsdom.

Det er essensen af forslaget. Det er usmage ligt, og det er lavpunktet af, hvad Fremskridtspartiet hidtil har præsenteret Folketinget for.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forslaget vedrører et af den politiske tilværelses mange dilemmaer. På den ene side føler vi vel alle afsky for terrorisme og ønsker at bekæmpe den og forhindre, at terrorister volder skade på andre – hvis vi ellers kan blive enige om, hvad terrorisme er. For det er jo, som også fru Dorte Bennedsen var inde på, et af forslagens mangler, at man ikke definerer, hvad terrorisme er.

Hvis terrorisme, sådan som det kunne se ud efter forslagsstillernes formulering, blot er dette, at en diktaturstat konstaterer, at nogle er terrorister, uden at der overhovedet er nogen retssikkerhedsgaranti, og så skal der idømmes dødsstraf, så er vi jo ikke enige.

Men altså, lad os holde os til, at vi kunne blive enige om, at der var tale om terrorister. Vi ønsker så på den ene side at bekæmpe denne terrorisme, men samtidig er vi i Danmark på den anden side imod dødsstraf, og vi udleverer ikke forbrydere til hjemlandet, hvis de bliver idømt dødsstraf.

Hvis dog bare Fremskridtspartiet havde givet en antydning af, at der var et dilemma her, så havde vi måske kunne tage forslaget en lille smule seriøst, men det har man ikke medtaget i bemærkningerne. Som sædvanligt er det fuldstændig ensidigt. Man peger alene på én løsning: Stop for asyl.